यौगिक:

"यचा दारमयी योषा नटादीनां प्रचेष्ठते। तथा सकर्मवयागी देही सर्वत्र वर्भते॥") योचित, स्ती, (योचित पुर्मासं युच्यते पुंभिरिति वा। यम + "हस्रिहिय्विभ्य इति:।" उगा॰ १। १६। इति इति:।) नारी। इत्यमर:।१। ह। २॥ (यया, मेघदूते। १। ३६। "मक्तानां र्मणवस्तिं योषितां तत्र नक्तं रहालोके नरपतिपछ स्विभेदीसमी(भ: "") तस्या खवधालं यथा, विद्वप्राणी। "तं प्रेच्य भरतं येषं प्रविद्यो वाक्यमवदीत्। बात्रधाः सर्वभूतानां योधितः चन्यतामिति ॥" योषित्रिया, ची, (योषितां प्रिया।) इरिहा। इति भावप्रकाशः । योषिता, स्त्री, (योषित्+टाप्।) नारी। यथा, "स्त्री वध्रवला गारौ प्रिया रामा जनिर्ज्ञनी।

योषा योषिट्योषिता च जोषिक्जोषा च जीविता ।"

इति प्रव्हरवावली।

(यथा, सुक्कीपनिषदि। २।१।५। "तसादियः समिधी यस्य सर्थः सीमात पर्जमा कीवधयः एथियाम्। प्रमान् रेत: सिचति योषितायां वश्री: प्रजा: पुरुवात् सम्पृद्धता: ॥") यौत्तिकः, पं, (युक्तिं करोतीति । युक्ति + ठण ।) नमीयचिव:। इति ग्रव्हतावली ॥ युक्ति-योग्ये, चि ॥

यौगकः, चि, (योगखायमिति। योग+ धाम + खार्चे कत्।) योगसमन्धी। इति सिद्वास-कीमदी ।

यौगिकः, चि, (योगाय प्रभवतीति। योग+ "योगार्यमा" ५। १। १२६। इति ठम्।) प्रकृतिप्रत्यययोगलभ्यार्थवाचनः। यथा। योगाय प्रभवति । इति योग्यः योगिकः । इति सिहान्त-कौसदी। "योगक्राच क्राच यौगिका-चिति ते त्रिधा। चाहितेयाहिम्बदा यौगिकाः अहितेरपद्यागीत एक्प्रत्ययेन केवलं योगार्थ एव।" इत्यलकारकीस्तुभे २ किर्य: । # ॥

("यौगिकं नाम अच्यति विभनते च। 'योगलभ्यार्थमात्रस्य बोधकं नाम यौगिकम्। समासल्डिताल्य शहन्तचित तक्षिधा ॥ यद्वाम खानार्त्रविष्यान्दानां योगतभ्यस्थैव यादशार्थस्यान्वयनोधं प्रतिहेतुस्तनाम ताद-पार्चे यौगिकम्। योगरूएमु समाधर्पाद्यदं योगेनाविक्त्रस्य रूपार्थस्य बीधकं न तु तकात्रस्य। तच यौगिकं चिविधं समास-चहिताकं तद्नचिति। दन्दीरिय धमायः खघ-टकप्रव्दानामाकाङ्घया जभ्यस्य धवसदिरा-दार्थसान्वयकोधकतया यौगिक एव। सर्वचेदं क्ट्रान्यत्वेन विशेषकीयं नातः क्रवासपीरी वासुदेव।दी पङ्कादी च योगरू हिश्तप्रसङ्गः। ब्राक्तवी चत्रु: शूदेवादी ढीवादे: स्त्रील-वाचिले ताडग्रं नाम यौगिकमेव व्यम्यया तु

चीलाहिमति सत्तर्थे रूढ़मेव नाती विभा-गत्य वाचात: ॥ यौगिकेषु समासं लच्यति । 'याहणस्य महावाक्यस्यान्तस्वादिशिनार्धके। यारप्रार्थस्य धीहेतः स समासस्तद्र्यतः । यादश्मदावाक्योत्तरस्वतनादिः सार्थस्य याद-भाषांविक्तविषयताभाषिकोधे देतसाहम तदाकां तथाविधार्थे समाय:। पाचकादिकन्तु पाककत्तांदार्थकं वाक्यमपि खघटकानेकनाम लभ्यतादश्रार्थकलविर्दात महावाकाम्। प्रक-व्यर्थमात्राविक्तप्रव्यार्थस्यान्वयनीधं प्रव्यथी-ग्यतं वा प्रकृते वाकास्य सङ्खं वाचम्। तेन उपक्रभारी नाचाप्तिर्मवा नीलघटललमिलारी नीलघटलाहिभागेश्तिप्रसङ्गः। चीरपायौद्याहि-कस्त प्रक्रत्यथांविक्त्रक्षद्रचेस्यान्वयवीधे समर्थो-श्यिन प्रकृत्यर्थमात्राविष्ट्रज्ञस्य ततः पान भीलसामान्यसाप्रवयात्। राज्यः पुरुवलमिखा-हितो राजयेव पुरुषभाव: प्रतीयते न तु राज-पुरुषस्य भाषः तद्वितानां प्रक्रत्यचेमात्रान्तित-खार्घनोधकलाइती राजः पुरुषेत्वादिभागे न प्रसङ्गः। पायंपायमित्राद्शिमन्तभागस्तु खार्था-विक्तिस्य धालनरार्धस्येवान्वयवीधको न तु लारिप्रवार्थाच्या प्रसायेवारी समासवाप-देशोस्त्रवादिशब्दसंस्कारप्रयोजनको गौगः॥"

"यौगिकेष्ठ क्रमप्राप्तं तिह्नतार्त्तं काम बच्चयति। 'यंत्राम तहितं यच यत्क्रमं चदाद्धैकम्। यद्द्वयं यम्त्रमं तत्र तहितालं निगदाते॥ यद्यपि नामोत्तरतिहतलं तहितोत्तरनामलं वा प्रत्येकं वह गुड़ी दाचितारी दाचिरितारी चाचापकमेव तहिताली नामि तथापि याहमां नाम यस तहितं यादशानुपूर्वविक्तं सदा-हणार्थसान्वयनोधे समर्थे ताइणानुपूर्वविद्धन तदृहयमपि ताडप्रार्थे तिहताक्तं गामें यथै: पचतितरामिळादिकचा नामैव न प्रागेव तु तिवतालां तस्यापि बचाले यः प्रव्दसितं यचेति पठनीयं टाबादेरपि तिहतलोपगमा-दनानाचाबीबादेनीसंयह इति वद्नि ।

सदमां नाम वाच्यति। 'यहालयांन्वितखायधीतत् ल्याह्यं भवेत्। तहातूत्तरमं तत् कत् कदनां नाम ताइप्रम्॥ यद्वालयं नितस्वायांन्ययं विषं प्रति याडग्रातु-पूर्वविक्त्रस्य यत्वतो निषयः कार्यं तद्वा-तूत्रागंतत् करेव साहणानुपूर्वविक्षां सत् क्रदनं नाम। यथा पाठकपाळामानादि तहि धालचेनान्तितस खार्चकत्तिः कमीलाहा-वन्वयवीधं प्रति दितीयादांग्रे ताडग्रानुपूर्वि-कलिन निश्चीयमानं हेतु: चेत्रेय गामख गन्तयमितादी धालचे खार्चमिरचाधनलादिकं बोधयद्पि तवादिकं धालर्थनिष्ठविषयतानिक-पितसार्थविषयताक बोधजनक स्वेन न्वितखार्थकमेव भावज्ञतामपि खरूपार्थकलं खुत्पादितमेव॥" इति भ्रव्दम्तिप्रकाशिका॥ अगुर:। तनुपर्यायी यथा,-"व्ययोग्रद: समहिष्टी यौगिकी लोइनामभि:॥" इति गार्ड २०५ अधाय: ।)

यौजनप्रतिकः, त्रि. (योजनप्रतं गच्छतीति। योजनम्त+ "क्रोम्म्तयोजनम्तयोर्मसंखा-नम्।" ५।१।०॥ इत्यस्य वार्तिः इति। उन ।) योजनम्भतगमनकत्ता। इति विद्वान्तकोसदी ॥ (योजनभाताद्भिगमनमध्तीति वाक्षे योजन-

धताभिगमनकत्ता। इति काधिका ॥) यौजनिक:, जि. (योजनं गक्तोति। योजन + "योजनं गक्ति।"५।१। ०४'। इति टक।) एकयोजनगमनक्ता। इति सिद्धान्तकौसदी ॥ यौट, ऋ सबन्धे। इति कविकलपहुम:॥ (भा०-पर॰-सक॰-सेट्।) चतुर्द्रमस्री। ऋ, चयु-यौटत । यौटति कार्ड तचा । इति दुर्गादासः । यौर, ऋ सबन्धे। इति कविक्षपहुमः। (भाग-पर०-सक०-सेट।) चतुर्देश्खरी। ऋ, ज्यु-यौड्तु। यौड्ति कार्ड तचा। इति दुर्गादासः । यौतकं, स्ती, (युतकयोवध्वस्योरिहम्। युतक + चाब्। युतकमेवेति। खार्चे चाब्वा।) यौतु-कम्। इति इतायुधरायसुक्तरी। २। ८। ५०॥

(यथा, मनु:। १। १३१। "मातुक्त यौतकं यत् छात् कुमारीभाग एव

चासा विभीषविवरणना यौतुक्यान्दे द्रष्ट्यम् ॥) यीतवं, क्ती, परिमाणम्। रत्यभरः। २। ६। ८५ ॥ यौतुकं, क्री, यौतकम्। विवाहकाचे दम्यवीर्कश्च धनम्। उपचारांत् चनप्राध्नाहिसंस्कारकाल-सब्दमपि। युतकं योनिसमनः तत्र भवमिति यो यौतकम। युत्रयोवधवरयोरिहमिति वा कांच यौतकम्॥ यौतकसकारमध्यमायः यौतकं यौतुकच तत्। इति वाचसति: ॥ यौत-कादि तु यहेयं च दायो इरणच तदिखचामर-टीकायां भरत: ॥ ॥ व्या यौतकधनस्याध-कारक्रमी यथा,-

"यत दक्षित्मात्राधिकारार्थं गीतमक्षतम्। 'क्योधनं द्वितकामप्रतानामप्रतिष्ठितानाचा' यच गारदसा

'मातुर् इतरीयभावे दुहित्यां तस्वयः ॥' यच काळायनस्यापि।

'दुश्वित्यामभावे तु रिक्षं प्रत्रेष्ठ तद्ववेतृ ॥' यच याज्ञवह्कास्य।

'मातुई हितंर: श्रेषण्टयात्राभ्य ऋतेश्न्यः॥' तानि पूर्व्यात्तदेवनवचनविरोधन यौतकधन-माचिवयाणि। अतरव मतु:। ६। १३९ ॥ मातुष योतकं यत् स्थात् क्रमारीभाग एव सः॥' यौतकं परिखयनसम्। यु मित्रस इति धातो-यंत इति पदम्। मिश्रता च छी पुंचयोरेक प्री-रता तच विवादाद्ववति। अस्यिभरस्यीन मंचिक्नांचानि लचा लचमिति श्रते:। अतो विवाहकाललक्षं यौतकम्। तत्र परिवायन-लक्षं क्रीधनं दृष्टित्रेव न प्रश्राणाम्। तत्रेव